

[Clausager.]

rier, Bagerier, Spinderier, Væverier o. s. v. Mejerierne har vi nu for en Del beholdt derude, men de fleste af de andre er rykket ind paa Brostenene, og der er sysselsat en Mængde Mennesker med det Arbejde, som det gamle Landbrug har skubbet fra sig. Er det da ikke ganske naturligt, at vi sender en Del Folk med derind, det vilde dog være urimeligt at lade den oprindelige Bybefolkning alene tage sig af dette omflyttede Landbrugsarbejde. En Del af vore Folk er gaaet ind dèr, og det er forstaaeligt og naturligt.

Naar man dernæst tager i Betragtning, at det moderne, stærkt intensive Landbrug har gjort det nødvendigt, at der sysselsættes flere og flere Folk ved Transporten baade til Lands og til Vands, og at flere og flere sysselsættes ved Handel og Omsætning, er det da ikke ogsaa naturligt, at en Del af vore Folk rykker ind og tager sig denne Opgave paa?

Naar dette tages med i Betragtning, tror jeg, der bliver meget lidt tilbage af det Slagord, at Landbruget gaar tilbage socialt set. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det let kan holde Stillingen og endda notere et Fremskridt.

Man siger, at vi bør udstykke Jorden for at bevare vore egne Folk ude paa Landet. Jeg indrømmer det til en vis Grad med dette in mente. Men foruden dette siger man ogsaa, at vi maa udstykke af Hensyn til Beskæftigelsesspørgsmaalet. Vi har i vore Dage en mere eller mindre udtalt Arbejdsløshed, og nu gælder det om, at vi sætter Udstykningen i Gang for at skaffe Boplads og Virkefelt for flere Mennesker, og dette vil igen gribe om sig, for saa bliver der andre sysselsat, naar Brugene startes, og siden bliver atter nogle sysselsat paa Grund af, at Omsætningen bliver større.

Alt dette er ogsaa rigtigt nok, men hvor det bliver overdrevet! Jeg læste sidste Sommer, at et radikalt Medlem af Landstinget havde sagt, at vi fik aldrig Has paa Arbejdsløsheden, før vi fik ordentlig Fart paa Udstykningen, det var det eneste, der kunde afhjælpe den. Det er en saa himmelraabende Vildfarelse, at man ikke begriber, at et normalt Menneske kan fremsætte en saadan Paastand. Selv om vi stiler højt, hvad Udstykningen angaar,

og jeg er tilbøjelig til at sige, at 1 000 Brug om Aaret er et smukt Resultat. — vi har været lidt højere oppe, men til andre Tider noget lavere —, saa vil man forstaa, at dette forholdsvis gode Resultat ikke vil kunne bevirke nogen synderlig Forandring med Hensyn til Arbejdsløshedsproblemet. Lidt kan det aflaste, men afhjælpe kan det ikke.

Vi ved alle, at der i de sidste 30 Aar er oprettet en 18—19 000 Brug, hvoraf endda nogle enkelte var til Stede i Forvejen, men er blevet udvidet, men i alt Fald er det ikke 20 000 Brug, der er oprettet i de 30 Aar; og saa maa vi være klare over, at Udstykning ikke kan afhjælpe Arbejdsløsheden.

Jeg kan for Resten beraabe mig paa den højtærede Landbrugsminister, han mener det egentlig talt heller ikke. I de bevægede Dage i 1928, da Socialdemokraterne opfandt deres nymodens Toldforslag, da mindes jeg, at den højtærede Landbrugsminister sagde, at dette var man nødt til at gribe til for at skaffe Arbejde til en Del af dem, der ikke kunde blive ude paa Landet. Nej, Arbejdsløsheden kan ikke afhjælpes ved Udstykning. Den kan mildnes derved i nogen Grad, og derfor er den heller ikke betydningsløs i den Forbindelse. Men lad os ikke overdrive, det staar vi os ikke ved. Arbejdsløshedsspørgsmaalet ligger paa Brostenene, og dèr skal det afgøres, og det kan afgøres, det er min bestemte Mening, den Dag, man derinde vil bære sig ad som Befolkningen ude paa Landet, ikke fordi Landboerne er bedre eller klogere, men fordi de er nødt til det. Men det skal jeg for øvrigt ikke komme nærmere ind paa, fordi det er noget, der kun vedrører den her foreliggende Sag i Periferien.

Naar vi nu har det saadan herhjemme, at de smaa Landbrug ved Hjælp af Andels-sammenslutningerne kan arbejde godt, paa visse Omraader bedre, paa andre Omraader lidt mindre godt end de større Landbrug, og mange Gange kan dokumentere en køn Indtægtsprocent, som meget godt kan staa ved Siden af de større Landbrugs og somme Tider over, hvorfor i al Verden gaar saa denne Udstykning ikke for sig ad privat Vej? Hvordan kan det være, at saadan en Bevægelse ligger død, naar den har en saa god økonomisk Sang-